

til Forstaaelse af, at det er en fuldkommen fejlagtig Opfattelse. Det danske Brødkorn, baade Rug og Hvede, er i høj Grad anvendeligt som Brødkorn. I øvrigt fremsatte det ærede Medlem en Række interessante Bemærkninger, hvoraf den mest interessante maaske var den, som gik ud paa at fremstille de Vanskeligheder, der vilde fremkomme for en Mand, hvis han samtidig afleverede sin Rug og ikke afleverede den. Det ærede Medlem skildrede, at saa vilde han være meget vanskeligt stillet, idet han baade vilde lide Afsavn ved Afleveringen og vilde komme til at faa Bøde, fordi han ikke havde afleveret. Jeg beklager, hvis jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem, det kan ogsaa være min Fejl, men det forekom mig, at hans Udtalelser gik ud paa at skildre det komplicerede Tilfælde: hvilke Vanskeligheder der opstaar for en Mand, der samtidig afleverer og ikke afleverer sin Rug. Vi kan dog vist blive enige om, at dette Tilfælde ikke kan indtræde.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) omtalte nogle Forhold vedrørende Majsimporten og læste en Skrivelse op, som Majsimportørerne havde afsendt i November Maaned. Det ærede Medlem sagde, at det var i November Maaned; jeg tror at erindre, at det var den 17de November, denne Skrivelse blev afsendt. Da denne Skrivelse fremkom, opfattede jeg den paa samme Maade som saa mange af den Slags Skrivelser, der er afsendte i disse Aar: man ønsker for Offentligheden at vaske sine Hænder; det kan jo altid være hensigtsmæssigt siden. Dybere Betydning tror jeg ikke, at denne Skrivelse havde. I alt Fald kan jeg henviser til, at da denne Skrivelse den 17de November kom mig i Hænde, havde jeg den 9de November, altsaa otte Dage i Forvejen, modtaget en Skrivelse fra Majsnævnet, hvori det opfordrede til at forøge Indførselen. Og selve den 17de November, da jeg om Aftenen fik Skrivelsen fra Importørerne, havde jeg fra Rigsdagens to Finansudvalg modtaget Tilslutning til denne Indførsel; altsaa, da den kom mig i Hænde om Aftenen, havde jeg efter Forhandling med Majsnævnet og Rigsdagens Finansudvalg bragt Spørgsmaalet om Importen i Orden. At der nu i Løbet af de faa Dage, der er Tale om, godt kan have været Tilfælde, hvor noget mindre Partier har været fremme til en Pris, der var noget gunstigere end den, som opnaaedes, efter at Beslutningen om Importens Forøgelse var truffet, skal jeg ikke kunne bestride. Det er muligt, at det Forhold, det ærede Medlem næv-

nede — to forskellige Tilbud, som samtidig kom til Nævnet —, har virket paa den Maade, han angav; det skal jeg gerne ved Lejlighed yderligere drøfte med Majsnævnet. Det har for øvrigt været paa Tale ved nogle Forhandlinger, hvor man selvfølgelig fra Majsnævnets Side har maattet indrømme, at det er tænkeligt, at Nævnet en eller anden Gang vedrørende et eller andet Tilbud om Import har set fejl, naar det skulde afgøre, om det skulde godkendes eller ikke. Det er muligt, at der ved, at et eller andet Tilbud er blevet vraget, er fremkommet en Difference i Statens Disfavør, ligesom det er lige saa muligt, at Majsnævnet maaske en Gang ved at træffe tilsvarende Beslutninger har skaffet Staten en Fordel, naar det undlod at godkende et Tilbud eller, ved at vente nogle Dage, fik et noget billigere Tilbud eller ved at slaa til overfor et stort Tilbud har skaffet Staten en meget betydelig Tilførsel af Varer paa en usædvanlig gunstig Maade. Det vilder være Lejlighed til en Gang at undersøge; ogsaa historisk og økonomisk Interesse knytter sig til Opgørelsen af alle disse store Forretninger.

Det ærede Medlem sluttede med at gøre et Spørgsmaal, som ikke vedrører Majsen eller overhovedet det Lovforslag, som her foreligger, men som jeg med den ærede Formands Tilladelse gerne vil besvare. Det drejede sig om de Rubler, Staten havde staaende i Rusland i Anledning af et Forsøg paa at købe Rug og Hvede i Rusland, som senere maatte opgives, saaledes at største Delen af Rugen og Hveden blev tilbagesolgt i Rusland. Disse Rubler blev efter Konference med Finansministeriet ikke solgt, de henstod i russiske Banker til rigelig Forrentning; alle kyndige var den Gang enige om, at det ikke var ønskeligt at afhænde dem, da Kursen var saa lav. Det ærede Medlem spurgte, om de senere var afhændede, og saa vidt det er mig bekendt — men da det er Finansministeriet, der har med Sagen at gøre, kan jeg ikke give et fuldt autentisk Svar —, tror jeg at vide, at de ikke er afhændede senere. Rubler er utvivlsomt sunket, siden den Kurs gjaldt, som det ærede Medlem nævnde, og Spørgsmaalet vil altid være, paa hvilket Tidspunkt man bør afhænde saadan fremmed Valuta. Det er jo saa til Gengæld muligt, at der kommer et Tidspunkt, da de atter gaar op og passerer baade den nuværende lave Kurs og maaske ogsaa den, de havde den Dag, da man besluttede ikke at afhænde dem. For Øjeblikket er de altsaa,